

Uitgebreide inhoudsopgave

Voorwoord	V
Inleiding	VII
Korte inhoudsopgave	IX
Uitgebreide inhoudsopgave	XI
Lijst van afkortingen	XXI

HOOFDSTUK 1. BELASTING- EN PREMIEPLICHT

Hoge Raad , 8 december 1943 (BNB 7745), Het DGA I-arrest	2
<i>Tussen de vennootschap en zijn directeur-aandeelhouder is sprake van een privaatrechtelijke dienstbetrekking.</i>	
Hoge Raad , 18 december 1953 (NJ 1954/242), Het portier-arrest	4
<i>Onder loon wordt verstaan de vergoeding door de werkgever aan de werknemer verschuldigd terzake van de bedongen arbeid.</i>	
Hoge Raad , 26 april 1967 (BNB 1967/163, nr. 15 718), ECLI:NL:HR:1967:AX6133, Het administrateurs-arrest	7
<i>De bevoegdheid van het bestuur om aanwijzingen en opdrachten te geven aan de administrateurs en de verplichting van de administrateurs bij het vervullen van hun werkzaamheden de opdrachten en aanwijzingen op te volgen, wijst als regel op het bestaan van een gezagsverhouding als voor een arbeidsovereenkomst is vereist. Dat het bestuur van de bevoegdheid tot het geven van opdrachten en aanwijzingen vrijwel nooit gebruik maakt en de administrateurs hun arbeid zelfstandig en op de door hen gekozen tijden verrichten doet hieraan niet af.</i>	
Hoge Raad , 17 november 1978 (NJ 1979/140c*, nr. 11 384), ECLI:NL:HR:1978:AC6391, Het IVA-arrest	10
<i>Voor het al of niet bestaan van een gezagsverhouding is niet doorslaggevend of de werknemer vrij is zelf het werk in te delen en de werkuren te bepalen.</i>	
Hoge Raad , 3 juni 1981 (BNB 1981/241*, nr. 20 416), ECLI:NL:HR:1981:AB8437, Het bron I-arrest	18
<i>Wanneer het bedrag van een vergoeding overeenstemt met de uitgaven welke in verband met de opgedragen werkzaamheden moesten worden gedaan, kan deze vergoeding niet worden aangemerkt als loon zodat geen sprake kan zijn van een privaatrechtelijke dienstbetrekking.</i>	
Hoge Raad , 25 mei 1983 (BNB 1984/182, nr. 21 962), ECLI:NL:HR:1983:AC8003, Het terreinknecht-arrest	22
<i>Het feit dat derden bij het verrichten van de arbeid bijstand verlenen hoeft niet in de weg te staan aan het bestaan van een dienstbetrekking.</i>	
Hoge Raad , 30 september 1987 (BNB 1988/72c*, nr. 23 295), ECLI:NL:HR:1987:AW7586, Het monteurs-arrest	23
<i>De toevoeging van het woord "persoonlijk" in artikel 3, lid 1, aanhef en letter a, van de Wet op de loonbelasting 1964 heeft de bedoeling te voorkomen, dat de aannemer, die het werk door een ander tot stand laat brengen, via deze bepaling verzekerd zou worden. De aannemer moet dus in feite persoonlijk meewerken aan de totstandkoming van het werk, waarbij het niet noodzakelijk is dat hij zich daartoe verbonden heeft. De feitelijke situatie is bepalend.</i>	
<i>De bewijslast ten aanzien van de vraag of degene die ingevolge een overeenkomst tot aanneming van werk persoonlijk een werk tot stand heeft gebracht, dit al dan niet heeft gedaan 'in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep' rust op de inspecteur.</i>	
Hoge Raad , 18 december 1991 (BNB 1992/78c, nr. 27 532), ECLI:NL:HR:1991:ZC4848, Het fotomodellen-arrest	27
<i>De mogelijkheid tot het geven van opdrachten en instructies en de verplichting om die opdrachten en instructies op te volgen is onvoldoende voor het bestaan van een gezagsverhouding.</i>	
Hoge Raad , 7 april 1993 (BNB 1993/320, nr. 25 583), ECLI:NL:HR:1993:ZC5311, Het management BV-arrest	29
<i>Het bestaan van een management-BV en een managementovereenkomst hoeft niet in de weg te staan aan het bestaan van een privaatrechtelijke dienstbetrekking.</i>	
Hoge Raad , 5 april 1995 (BNB 1995/218c*, nr. 29 299), ECLI:NL:HR:1995:AA1593, Het bron II-arrest	34

Van een fictieve dienstbetrekking is geen sprake wanneer slechts wordt overeengekomen een vergoeding te betalen die overeenstemt met de uitgaven die in verband met de werkzaamheden moeten worden gemaakt.

- Hoge Raad**, 17 april 1996 (BNB1996/278*, nr. 31 112), ECLI:NL:HR:1996:AA1955, Het bloembollen I-arrest 44
De omstandigheden dat de landarbeiders zich vrijblijvend konden opstellen aangaande het komen verrichten van hun werkzaamheden en dat de bloembollenkweker naar believen te veel werkers kon aannemen en zo nodig weer wegsturen behoeft niet in de weg te staan aan het bestaan van een privaatrechtelijke dienstbetrekking.
- Hoge Raad**, 20 november 1996 (BNB 1997/97*, nr. 31 018), ECLI:NL:HR:1996:AA1785, Het schippers-arrest 46
De situatie waarin meevarenden a. slechts incidenteel aan boord werden genomen, b. dan slechts voor zeer korte tijd (soms alleen tijdens het schutten, soms enkele uren) meevoeren, en c. geen lichamelijke of geestelijke arbeid verrichten, omdat het uitsluitend om hun aanwezigheid ging, kan niet worden aangemerkt als een dienstbetrekking. Zou evenwel aangenomen moeten worden dat de hiervoor onder c bedoelde aanwezigheid van de meevarenden toch neerkwam op of gepaard ging met het verrichten van enkele simpele en kort durende werkzaamheden in opdracht van de belanghebbende, dan zou zulks voor het resultaat geen verschil maken, omdat dan in de hiervoor onder a-c weergegeven omstandigheden nog geen gezagsverhouding besloten ligt, zoals deze voor een arbeidsovereenkomst kenmerkend is. Daarbij dient te worden bedacht dat ook de opdrachtgever bij een overeenkomst van opdracht veelal bevoegd is binnen het kader van die overeenkomst nadere aanwijzingen aan zijn wederpartij te geven en dat de verplichting van de opdrachtnemer om een incidentele opdracht te vervullen overeenkomstig zulke aanwijzingen geenszins het bestaan van een gezagsverhouding behoeft mee te brengen.
- Hoge Raad**, 8 april 1998 (BNB 1998/210c*, nr. 32 489), Het horeca-arrest 49
Het enkele schoonmaken van een zaak is niet aan te merken als het tot stand brengen van een bepaald werk van stoffelijke aard.
- Hoge Raad**, 15 april 1998 (BNB 1998/185, nr. 33 175), ECLI:NL:HR:1998:AA2497, Het bloembollen II-arrest. 56
De enkele omstandigheid dat geen betaling plaatsvindt indien (kwalitatief) onvoldoende werk wordt geleverd behoeft niet in de weg te staan aan het bestaan van een dienstbetrekking.
- Hoge Raad**, 7 februari 2001 (BNB 2001/293, nr. 35 760), ECLI:NL:HR:2001:AA9845, Het DGA II-arrest. . 58
Voor de aanwezigheid van een gezagsverhouding is voldoende dat de werkgever bevoegd is de werknemer bindende aanwijzingen omtrent het te verrichten werk te geven. Het is niet noodzakelijk dat de werkgever in feite van deze bevoegdheid gebruik maakt.
- Hoge Raad**, 16 november 2001 (BNB 2002/31*, nr. 36 395), ECLI:NL:HR:2001:AD5786, Het C-bank-arrest 60
Voor de vraag of een beloning onderworpen is aan de loonbelasting is slechts van belang of belanghebbende is te beschouwen als werknemer in de zin van artikel 2, lid 1, van de Wet. Daarbij doet niet terzake of belanghebbende voor de inkomstenbelasting al dan niet als ondernemer is aan te merken.
- Hoge Raad**, 6 december 2002 (BNB 2003/67c*, nr. 36 905), ECLI:NL:HR:2002:AE4473, Het coffeeshop-arrest 62
De nietigheid van een gesloten arbeidsovereenkomst wegens strijd met de goede zeden of de openbare orde, rechtvaardigt niet de gevolgtrekking dat geen loon is ontvangen in de zin van de Wet LB.
- Hoge Raad**, 14 oktober 2005 (BNB 2006/54c*, nr. 40 244), ECLI:NL:HR:2005:AR6821, Het bron III-arrest 71
Het bestaan van een bron van inkomen mag niet worden aangenomen op de enkele grond dat sprake is van een publiekrechtelijke dienstbetrekking. De toets of bepaalde activiteiten voorzienbaar blijvend verliesgevend zijn, dan wel daarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat ze positieve zuivere opbrengsten zullen opleveren dient ook te worden aangelegd indien de betreffende activiteiten en diensten in een bepaald jaar een netto voordeel hebben opgeleverd.
- Hoge Raad**, 10 februari 2006 (BNB 2006/244*, nr. 40 666), ECLI:NL:HR:2006:AV1374, Het leefgemeenschap-arrest. 81
Er is prake van een privaatrechtelijke dienstbetrekking, omdat ieder van de leden zich jegens belanghebbende verplicht heeft de genoemde werkzaamheden te verrichten, waartegenover belanghebbende gehouden is een beloning te voldoen.
- Hoge Raad**, 12 oktober 2007 (BNB 2007/319c*, nr. 42 969), ECLI:NL:HR:2007:BA2622, Het commissaris I-arrest 83

- Als dienstbetrekking in de zin van artikel 2, lid 1, van de Wet LB moeten mede worden beschouwd de arbeidsverhoudingen van degenen die in artikel 3, lid 1, van de Wet LB worden opgesomd.*
- Hoge Raad**, 29 mei 2009 (BNB 2009/219c*, nr. 07/10538), ECLI:NL:HR:2009:BH0499, Het commissaris II-arrest 94
De aansprakelijkheidsrisico's die een commissaris ter zake van de vervulling van zijn commissariaten loopt, vloeiën weliswaar voort uit de vervulling van de functie van commissaris als zodanig, ongeacht of sprake is van ondernemerschap of niet, maar dat staat niet eraan in de weg dat die risico's, afhankelijk van de omvang ervan, en het risico van het wegvallen van commissariaten en het niet meer verwerven van nieuwe commissariaten, in aanmerking worden genomen bij het geheel van factoren aan de hand waarvan wordt beoordeeld of sprake is van een onderneming in de zin van afdeling 3.2 van de Wet IB 2001.
- Hoge Raad**, 13 november 2009 (BNB 2010/51c*, nr. 08/01905), ECLI:NL:HR:2009:BI0456, Het erflater-arrest 108
De omstandigheid dat een voordeel uitsluitend in de inhoudingsfeer buiten aanmerking wordt gelaten, ontnemt daaraan niet het karakter van loon dat als werknemer uit een dienstbetrekking wordt genoten.
- Hoge Raad**, 25 maart 2011 (BNB 2011/205c*, nr. 10/02146), ECLI:NL:HR:2011:BP3887, Het Gouden Kooi I-arrest 116
Bij de beantwoording van de vraag of de rechtsverhouding tussen partijen als privaatrechtelijke dienstbetrekking dient te worden aangemerkt, moet worden getoetst of de inhoud van die rechtsverhouding voldoet aan de criteria die gelden voor het bestaan van een arbeidsovereenkomst. Daarbij moet acht worden geslagen op alle omstandigheden van het geval, in onderling verband gezien, en dienen niet alleen de rechten en verplichtingen in aanmerking te worden genomen die partijen bij het sluiten van de overeenkomst voor ogen stonden, maar dient ook acht te worden geslagen op de wijze waarop partijen uitvoering hebben gegeven aan hun overeenkomst en aldus daaraan inhoud hebben gegeven.
- Hoge Raad**, 17 februari 2012 (BNB 2012/129c*, nr. 11/00371), ECLI:NL:HR:2012:BU8926, Het B-notaris-sen-arrest 135
Bij de toetsing of een rechtsverhouding beantwoordt aan de criteria voor het bestaan van een arbeidsovereenkomst moet acht worden geslagen op alle omstandigheden van het geval, in onderling verband gezien. Daarbij dienen niet alleen de rechten en verplichtingen in aanmerking te worden genomen die partijen bij het aangaan van de rechtsverhouding voor ogen stonden, maar dient ook acht te worden geslagen op de wijze waarop partijen uitvoering hebben gegeven aan hun rechtsverhouding en aldus daaraan inhoud hebben gegeven (Voorts is niet één enkel kenmerk beslissend, maar moeten de verschillende rechtsgevolgen die partijen aan hun verhouding hebben verbonden in hun onderling verband worden gezien).
- Hoge Raad**, 15 maart 2013 (BNB 2013/141c*, nr. 12/02504), ECLI:NL:HR:2013:BY6888, Het Albert Heijn-arrest 153
Het bestaan van de verplichting tot loonbetaling is niet afhankelijk van de hoogte van de beloning.
- Hoge Raad**, 22 maart 2013 (BNB 2013/143c*, nr. 12/02909), ECLI:NL:HR:2013:BY9295, Het DGAIII-arrest 177
Bij de beoordeling van de vraag of tussen een natuurlijke persoon en een rechtspersoon een gezagsverhouding bestaat, is volgens vaste rechtspraak van de Hoge Raad niet van belang welke personen deel uitmaken van het orgaan van de rechtspersoon dat instructies aan die natuurlijke persoon kan geven. Of materieel sprake is van een gezagsverhouding is bij die beoordeling daarom niet relevant. Dit brengt mee dat de statutaire bestuurder van een BV (hierna ook: directeur) die doorslaggevende zeggenschap heeft in de algemene vergadering van aandeelhouders van die vennootschap, voor die BV werkzaam is op basis van een arbeidsovereenkomst indien hij zich verbonden heeft die werkzaamheden tegen loon te verrichten.
- Hoge Raad**, 12 september 2014 (BNB 2014/235, nr. 13/03636), ECLI:NL:HR:2014:2653, Het coöperatie-arrest 195
Voor de kwalificatie van een overeenkomst als arbeidsovereenkomst naar burgerlijk is niet vereist dat min of meer nauwkeurig is geregeld hoe de hoogte van het aan de werknemer toekomende loon wordt afgeleid uit de door hem geleverde arbeidsprestatie. Evenmin is daarvoor noodzakelijk dat in die overeenkomst min of meer nauwkeurig is vastgelegd hoe lang of hoe vaak de arbeid zal worden verricht. Vrijheid bij de beroepsuitoefening hoeft niet in de weg te staan aan de aanwezigheid van een gezagsverhouding.
- Hoge Raad**, 18 november 2016 (BNB 2017/15c*, nr. 16/00037), ECLI:NL:HR:2016:2605, Het ijzervlecht-arrest 198

Onder de eis dat persoonlijk arbeid moet worden verricht, wordt verstaan dat er in feite persoonlijk arbeid moet worden verricht. Het is niet noodzakelijk dat de betrokkene zich daartoe heeft verbonden.

HOOFDSTUK 2. INHOUDINGSPLICHT

- Hoge Raad**, 5 september 1979 (BNB 1979/267, nr. 19 405), ECLI:NL:HR:1979:AX2714, Het BV i.o.-arrest 202
De oprichter van een B.V. is inhoudingsplichtig gedurende de periode dat de B.V. nog in oprichting is.
- Hoge Raad**, 20 juli 1990 (BNB 1990/318c*, nr. 26 125), ECLI:NL:HR:1990:ZC4359, Het korting-arrest . . . 205
*Ten aanzien van voordelen die een werknemer van een derde geniet is de werkgever slechts verplicht loonbelasting in te houden in de volgende twee situaties:
Het betreft voordelen waarvoor een forfaitaire regeling geldt;
Het betreft voordelen waarmee bij het bepalen van het aan de werknemer rechtens toekomstige loon rekening is gehouden.*
- Hoge Raad**, 17 oktober 1990 (BNB 1990/333c*, nr. 26 383), ECLI:NL:HR:1990:ZC4418, Het kassier I-arrest 211
In de situatie waarin iemand een verplichting tot betaling van loon van een ander, namens en voor rekening van die ander uitvoert, is die ander inhoudingsplichtig.
- Hoge Raad**, 4 maart 1992 (BNB 1992/169, nr. 28 169), ECLI:NL:HR:1992:BH8488, Het kassier II-arrest 215
Degene die een verplichting tot betaling van loon van een ander voor eigen rekening uitvoert, is inhoudingsplichtig.
- Hoge Raad**, 3 maart 1993 (BNB 1993/127, nr. 28 705), ECLI:NL:HR:1993:ZC5274, Het GAK-arrest . . . 217
Of sprake is van een inhoudingsplicht dient te worden beoordeeld per verhouding uit hoofde waarvan loon wordt genoten.
- Hoge Raad**, 29 juni 2007 (BNB 2007/237c, nr. 42 748), ECLI:NL:HR:2007:AY3636, Het VI-arrest . . . 219
Artikel 6, lid 3, aanhef en letter b, van de Wet ziet niet uitsluitend op buitenlandse uitzendbureaus, Daarnaast geldt deze bepaling niet enkel in misbruiksituaties.
- Hoge Raad**, 3 december 2010 (BNB 2011/161c*, nr. 09/3655), ECLI:NL:HR:2010:BM7364, Het CFK-arrest 228
Stichting inhoudingsplichtig, omdat de club de afkoopsom in opdracht en voor rekening van de stichting aan de desbetreffende speler heeft uitgekeerd

HOOFDSTUK 3. HET LOONBEGRIIP

- Hoge Raad**, 13 juni 1956 (BNB 1956/238, nr. 12 794), ECLI:NL:HR:1956:AY2102, Het bron IV-arrest . . . 246
Voor het aanwezig zijn van loon is niet vereist dat er sprake is van een beloning van arbeid.
- Hoge Raad**, 27 mei 1964 (BNB 1964/194, nr. 15 133), ECLI:NL:RBZUT:2006:AX6731, Het woonhuis-arrest 249
Om een voordeel als opbrengst van de dienstbetrekking te kunnen aanmerken is het niet noodzakelijk dat de werknemer dit voordeel als zodanig heeft onderkend en aanvaard.
- Hoge Raad**, 26 juni 1968 (BNB 1968/169, nr. 15 929), ECLI:NL:HR:1968:AX5942, Het pensioenrestitutie-arrest 252
Van loon uit tegenwoordige dienstbetrekking is sprake indien de uitkering ten nauwste verband heeft met bepaalde of in een bepaald tijdvak in dienstbetrekking verrichte arbeid waarvoor de uitkering een rechtstreekse beloning vormt. Van loon uit vroegere dienstbetrekking is sprake indien de uitkering niet een onmiddellijke tegenprestatie is voor voornoemde arbeid, maar slechts meer algemeen haar oorzaak vindt in het voorheen verricht zijn van die arbeid.
- Hoge Raad**, 29 juni 1983 (BNB 1984/2c*, nr. 21 435), ECLI:NL:HR:1983:AW9439, Het smeerkuil-arrest 257
Een door de werkgever aan de werknemer betaalde vergoeding voor immateriële schade en verlies aan arbeidskracht vormt geen loon, tenzij sprake is van bijzondere omstandigheden, zoals bepaalde afspraken in de arbeidsovereenkomst.
- Hoge Raad**, 19 oktober 1988 (BNB 1988/336, nr. 25 381), ECLI:NL:HR:1988:ZC3927, Het bruterings-arrest I 263
Loonbelasting die door de werknemer verschuldigd is, maar niet op hem wordt verhaald vormt een loonvoordeel voor de werknemer, tenzij sprake is van bijzondere omstandigheden. Het loonvoordeel wordt genoten op het moment dat de werkgever besluit verhaal achterwege te laten.

- Hoge Raad**, 21 december 1988 (BNB 1989/120*, nr. 25 891), ECLI:NL:HR:1988:ZC3958, Het koffie-arrest. 266
Tot loon uit dienstbetrekking moet niet worden gerekend hetgeen ten onrechte als loon is ontvangen, mits de ontvanger binnen redelijke termijn heeft blijk gegeven het niet te willen behouden.
- Hoge Raad**, 12 juni 1991 (BNB 1991/267*, nr. 27 223), ECLI:NL:HR:1991:BH8169, Het aanspraken I-arrest 270
Van een aanspraak is sprake wanneer ten behoeve van een werknemer naast de contante beloning een voorziening wordt getroffen krachtens welke hij of zijn nabestaanden aanspraken verwerven om op een toekomstig tijdstip - in het algemeen bepaald door de beëindiging van de dienstbetrekking - al dan niet onder bepaalde voorwaarden in het genot te worden gesteld van een of meer uitkeringen. Het is voor aanspraken in het algemeen kenmerkend dat de getroffen voorziening zich ertoe leent dat de werkgever de daaruit voortvloeiende aanspraken dekt door daarvoor in eigen beheer een fonds op te bouwen, of daarvoor storting te doen bij derden.
- Hoge Raad**, 24 juni 1992 (BNB 1993/19c*, nr. 28 156), ECLI:NL:HR:1992:ZC5026, Het verduisterings-arrest 273
Loon uit dienstbetrekking zijn de voordelen die de werkgever aan de werknemer als zodanig in welke vorm of onder welke benaming ook verstrekt, zulks ongeacht of de werknemer daarop recht kon doen gelden. Voordelen die niet door de werkgever zijn verstrekt maar die de werknemer kon behalen omdat zijn dienstbetrekking hem daartoe in staat stelde behoren dan ook niet tot het loon, omdat het voordeel betreft waarmee de werkgever niet bekend is.
- Hoge Raad**, 4 mei 1994 (BNB 1994/234*, nr. 247), ECLI:NL:HR:1994:ZC5662, Het bruteringsarrest II . . . 275
Voor bruten van loon is slechts plaats indien de werkgever, toen hij de loonbetaling deed, de wettelijk voorgeschreven inhoudingen op het loon voor zijn rekening wilde nemen. Verhaal achteraf door de werkgever van het bedrag van de niet ingehouden premies is toegestaan, indien en voor zover in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn dat de werknemer met een beroep op dat arrest zich tegen dat verhaal zou kunnen verweren. In dat geval geniet de werknemer - mocht de werkgever van dit verhaal afzien - een voordeel uit dienstbetrekking ten bedrage van de niet verhaalde premies op het tijdstip waarop de werkgever het besluit neemt verhaal achterwege te laten. Indien de werkgever en de werknemer vorenbedoelde bewustheid niet hadden en mitsdien verhaal van de ten onrechte niet ingehouden premies niet geoorloofd is, kan niet worden gezegd dat het voordeel dat de werknemer daardoor geniet, een voordeel is dat hem door de werkgever is verstrekt, zodat dit voordeel niet behoort tot het loon uit dienstbetrekking.
- Hoge Raad**, 4 mei 1994 (BNB 1994/236c*, nr. 28 402, ZC5664), ECLI:NL:HR:1994:ZC5664, Het bruterings-arrest III 279
Indien de werkgever en de werknemer zich bij de betaling van een onkostenvergoeding van de bovenmatigheid daarvan bewust waren, is plaats voor bruten indien de werkgever, toen hij de betaling deed, al had besloten de wettelijk voorgeschreven inhoudingen in geval van ontdekking voor zijn rekening te nemen. Indien de werkgever en de werknemer ten tijde van de betaling van de onkostenvergoeding zich niet van de bovenmatigheid van die vergoeding bewust waren en derhalve ervan moet worden uitgegaan dat zij ten onrechte van mening waren dat over de vergoeding geen belasting en premies behoeft den te worden voldaan, is voor bruten op het tijdstip van betaling van de onkostenvergoeding geen plaats. Voor wat betreft de niet ingehouden premies voor de werknemersverzekeringen verdient opmerking dat - anders dan het Hof en de Inspecteur kennelijk hebben aangenomen - de arresten van de Hoge Raad waarin is geoordeeld dat verhaal achteraf van het door de werknemer verschuldigde gedeelte van de premies Ziektewet, Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, Ziekenfondswet en Werkloosheidswet niet geoorloofd is, niet ertoe nopen in een geval als hier verondersteld een bij de berekening van het loon als bedoeld in artikel 10 van de Wet op de loonbelasting 1964 in aanmerking te nemen voordeel aanwezig te achten. Immers, van dit voordeel kan niet worden gezegd dat het door de werkgever aan de werknemer is verstrekt, zodat het niet behoort tot het loon uit dienstbetrekking.
- Hoge Raad**, 24 juli 1995 (BNB 1995/312c*, nr. 30 897), ECLI:NL:HR:1995:AA1644, Het touringcar-arrest 282
Tot het loon behoren ook voordelen die door de werkgever aan haar werknemers is gelaten als beloning voor de door hen uit hoofde van hun dienstbetrekking verrichte werkzaamheden.
- Hoge Raad**, 1 november 2000 (BNB 2001/82*, NR. 361), ECLI:NL:HR:2000:AA7993, Het medeweten I-arrest 293
Behoudens indien en voor zover sprake is van foeten en dergelijke prestaties van derden, vormt een voordeel dat de werknemer in verband met zijn dienstbetrekking geniet van een ander dan de werkgever slechts loon indien het voordeel wordt verstrekt in opdracht van en voor rekening van die werkge-

ver. Met laatstbedoelde situatie moet op één lijn worden gesteld een geval waarin binnen een concern het voordeel met medeweten van de werkgever wordt verstrekt door een andere concernmaatschappij dan die waarbij de werknemer in dienstbetrekking is en dat voordeel niet aan de werkgever wordt doorberekend.

- Hoge Raad**, 3 januari 2001 (BNB 2001/89c*, nr. 35 438), ECLI:NL:HR:2001:AA9243, Het verkeersboete-arrest 295
Bedragen die de werkgever niet mag verhalen op de werknemer kunnen niet worden aangemerkt als een door de werknemer uit de dienstbetrekking genoten voordeel.
- Hoge Raad**, 10 augustus 2001 (BNB 2001/354c*, nr. 36 061), ECLI:NL:HR:2001:AB3150, Het Dow Chemical-arrest 305
Afgezien van fooien en dergelijke prestaties van derden is indien een werknemer een voordeel dat enig verband houdt met zijn dienstbetrekking geniet van een ander dan zijn werkgever, slechts sprake van loon in de zin van de Wet op de loonbelasting 1964 indien dat voordeel wordt verstrekt in opdracht van en voor rekening van zijn werkgever; dan wel met medeweten van zijn werkgever door een andere concernmaatschappij. Onder fooien en dergelijke prestaties van derden vallen slechts prestaties die kunnen worden beschouwd als vergoeding voor werkzaamheden die de werknemer als zodanig heeft verricht.
- Hoge Raad**, 15 november 2002 (BNB 2003/52, nr. 37 550), ECLI:NL:HR:2002:AF0631, Het medeweten II-arrest 317
Indien een werknemer een betaling ontvangt van een ander dan de werkgever en de betaling berust op een verplichting van de werkgever, dan zal de werkgever gehouden zijn de verschuldigde loonheffing in te houden op de betaling indien de betaling met instemming van de werkgever door de derde is voldaan.
- Hoge Raad**, 1 april 2005 (BNB 2005/243*, nr. 38 841), ECLI:NL:HR:2005:AT3021, Het boekenarrest 319
Voor het aannemen van loon uit dienstbetrekking in de situatie waarin door de werknemer voordelen worden verkregen van een ander dan de werkgever, is in ieder geval vereist dat sprake is van een vergoeding voor enige werkzaamheid van de werknemer als zodanig.
- Hoge Raad**, 17 juni 2005 (BNB 2005/270c*, nr. 442), ECLI:NL:HR:2005:AR4766, Het bruterings-arrest V 321
In een geval waarin de werkgever de loonbetalingen heeft gedaan onder omstandigheden die verhaal op de werknemers van de ten onrechte achterwege gebleven inhoudingen bij voorbaat uitsluiten, moet het er voor worden gehouden dat de werkgever, toen hij de loonbetalingen deed, de wettelijk voorgeschreven inhoudingen op het loon voor zijn rekening wilde nemen, waardoor de werknemers direct een voordeel uit dienstbetrekking genieten. In voornoemde situatie is voor het aanmerken van het voordeel als loon niet vereist dat de werkgever zich ten tijde van de loonbetaling van de bevoordeling bewust moet zijn geweest. Evenmin is bewustheid daarvan bij de werknemer vereist.
- Hoge Raad**, 13 januari 2006 (BNB 2006/131, nr. 40 639), ECLI:NL:HR:2006:AU9511, Het charter-arrest 332
Het feit dat door de werkgever om hem moverende redenen gekozen is voor een (duurdere) speciale chartervlucht brengt niet met zich mee dat voor het in aanmerking nemen van het door de werknemers niet in geld genoten loon de waarde in het economische verkeer van de vliegpreis moet worden gesteld op de kosten van zo'n chartervlucht.
- Hoge Raad**, 23 maart 2007 (BNB 2007/168c*, nr. 517), ECLI:NL:HR:2007:AU9527, Het kerstpakketten-arrest 334
De verstrekking van het kerstpakket door de personeelsvereniging aan de werknemers moet op één lijn worden gesteld met het geval waarin een voordeel wordt verstrekt in opdracht en voor rekening van de werkgever.
- Hoge Raad**, 19 september 2008 (BNB 2009/35c*, nr. 07/10524), ECLI:NL:HR:2008:BD3162, Het aanspraken II-arrest 346
Partiële toepassing van de stamrechtvrijstelling is toegestaan.
- Hoge Raad**, 26 november 2010 (BNB 2011/93c*, nr. 09/05159), ECLI:NL:HR:2010:BN7207, Het optierecht-arrest 354
Optierechten zonder reële waarde vormen geen voordeel en daarmee geen loon.
- Hoge Raad**, 24 juni 2011 (BNB 2011/276c*, nr. 10/02286), ECLI:NL:HR:2011:BO5996, Het dwangsom-arrest 367
Dwangsommen vormen loon nu de dwangsommen onverbrekkelijk zijn verbonden met de aan werknemer uit hoofde van zijn dienstbetrekking tegenover zijn werkgever toekomende rechten als werknemer.

- Hoge Raad**, 11 mei 2012 (BNB 2012/212, nr. 11/03487), ECLI:NL:HR:2012:BW5408, Het Gouden Kooi II-arrest 377
Prijs vormt loon nu deelnemer het recht op de prijs ontleende aan zijn arbeidsovereenkomst.
- Hoge Raad**, 15 maart 2013 (BNB 2013/139c*, nr. 11/03783), ECLI:NL:HR:2013:BX9906, Het heffingsrente-arrest 379
Betaling vormt geen negatief loon, omdat de betaling geen rechtstreeks verband houdt met de dienstbetrekking.
- Hoge Raad**, 15 april 2016 (BNB 2016/156c*, nr. 14/06257), ECLI:NL:HR:2016:635, Het participatie-arrest 396
Indien een werknemer op grond van een beding in een overeenkomst met (een concernmaatschappij van) zijn werkgever gehouden is om bij beëindiging van zijn dienstbetrekking een transactie te verrichten, en hij met die transactie een nadeel lijdt in de vermogenssfeer, moet dat nadeel aan de dienstbetrekking worden toegerekend en als gevolg daarvan als negatief loon in aanmerking worden genomen.

HOOFDSTUK 4. HET MOMENT VAN HEFFEN

- Hoge Raad**, 27 April 1955 (BNB 1955/211, nr. 12 269), ECLI:NL:HR:1955:AY2474, Het attestatie de vita-arrest 400
Van een inbare vordering is slechts sprake, indien aannemelijk is, dat, als de schuldeiser om betaling zou verzoeken, zonder verwijl betaling door of namens de schuldenaar zal plaatsvinden.
- Hoge Raad**, 1 juni 1977 (BNB 1977/167c, nr. 18 209), ECLI:NL:HR:1977:AX3510, Het rente-arrest . . . 402
Het verschuldigd worden van moratoire interessen kan niet worden begrepen onder rentedragend worden.
- Hoge Raad**, 18 december 1985 (BNB 1986/49, nr. 23 186), ECLI:NL:HR:1985:AW8131, Het vakantiegeld-arrest 406
Doordat de vergoedingen op eerste aanvraag van de uitzendkracht zouden zijn uitbetaald, is sprake van loon.
- Hoge Raad**, 15 november 1995 (BNB 1996/38c*, nr. 29 138), ECLI:NL:HR:1995:AA3132, Het prijzengeld-arrest 410
Van rentedragend geworden is geen sprake indien niet kan worden gezegd dat de werknemer met betrekking tot de hem toekomende bedragen enige beschikkingshandeling heeft verricht.
- Hoge Raad**, 17 juni 2005 (BNB 2005/272*, nr. 39 541), ECLI:NL:HR:2005:AT7631, Het DGA IV-arrest. . . 412
Artikel 13a, lid 2, Wet LB ziet niet op situaties van 'gewone' werknemers, die - anders dan directeurengroootaandeelhouders - niet in feite zelf kunnen bepalen wanneer zij hun salaris genieten.
- Hoge Raad**, 14 november 2008 (BNB 2009/37*, nr. 42 601), ECLI:NL:HR:2008:BG4256, Het ziekengeld-arrest 414
Artikel 13a, lid 2, Wet LB 1964 geldt niet voor de situatie waarin van het genieten van loon geheel is afgezien.

HOOFDSTUK 5. DE WIJZE VAN HEFFEN

- Hoge Raad**, 21 september 1983 (BNB 1984/32*, nr. 21 953), ECLI:NL:HR:1983:AW8796, Het koppelbaas-arrest 418
Verrekening van niet ingehouden loonbelasting door de werknemer is slechts toegestaan indien de werknemer meende en mocht menen dat de werkgever aan zijn verplichting tot inhouding zou voldoen. Bewijslast ligt terzake bij de werknemer.
- Hoge Raad**, 26 februari 1986 (BNB 1986/136*, nr. 23 505), ECLI:NL:HR:1986:AW8083, Het Opel Kadett-arrest 422
Indien een belastingplichtige de kwestie van het privé-gebruik van de hem door zijn werkgeefster ter beschikking gestelde auto heeft voorgelegd aan een ambtenaar van de Inspectie der directe belastingen, moet deze wetenschap van de vorenbedoelde ambtenaar aan de Inspecteur worden toegerekend.
- Hoge Raad**, 6 juni 1990 (BNB 1990/213, nr. 26 743), ECLI:NL:HR:1990:ZC4310, Het artsen-arrest . . . 425
De omstandigheid dat een onkostenvergoeding voor de heffing van loonbelasting als een in haar geheel niet tot het loon behorende vergoeding is aangemerkt, staat niet eraan in de weg om diezelfde vergoeding voor het opleggen van een aanslag in de inkomstenbelasting aan de desbetreffende wettelijke bepalingen te toetsen, behoudens indien en voor zover de belastingplichtige op grond van een verklaring of gedraging van de inspecteur belast met de heffing van de loonbelasting in redelijkheid

heeft kunnen aannemen dat het niet in de heffing van de loonbelasting betrekken van die vergoeding berust op een weloverwogen standpuntbepaling.

Indien een correctie moet worden aangebracht en deze zowel in de loonbelasting als in de inkomstenbelasting kan plaatsvinden, is de inspecteur niet gehouden aan de werkgever een naheffingsaanslag loonbelasting op te leggen.

Hoge Raad, 18 december 1991 (BNB 1992/182c*, nr. 27 127), ECLI:NL:HR:1991:BH8148, Het boekenclub-arrest 430

Er is sprake van een in rechte te beschermen vertrouwen, indien de belastingadministratie uit hoofde van een eerder ingestelde periodieke controle op de hoogte moet zijn geweest van de gang van zaken en de Inspecteur daarin geen aanleiding heeft gevonden belanghebbende te dier zake een naheffing op te leggen. Voor een in rechte te beschermen vertrouwen in gevallen als het onderhavige is niet vereist dat de aangelegenheid bij een boekenonderzoek door de belastingadministratie daadwerkelijk op haar fiscale merites is beoordeeld, doch dat voldoende is dat de belastingplichtige in de gegeven omstandigheden mocht aannemen dat zulks het geval was. Dit zal zich in het algemeen voordoen, indien de betrokken aangelegenheid verhoudingsgewijs van zodanig belang is dat zij niet aan de aandacht van de met de controle belaste ambtenaren kan zijn ontsnapt, en bovendien de gevolgen voor de belastingheffing van dien aard zijn dat het voor de hand ligt om kritische opmerkingen te maken, zo niet tot naheffing over te gaan. Alsdan zal de Inspecteur, door niettemin generlei opmerking te maken en naheffing achterwege te laten, in het algemeen bij de belastingplichtige het gerechtvaardigde vertrouwen wekken dat de wijze waarop deze de betrokken aangelegenheid in fiscaal opzicht heeft behandeld, zijn goedkeuring kan wegdragen.

Hoge Raad, 10 februari 1993 (BNB 1993/138c*, nr. 27 813), ECLI:NL:HR:1993:ZC5251, Het tekengeld-arrest 433

Naheffing over een aan loonbelasting onderworpen inkomensbestanddeel is toegestaan zolang het betreffende inkomensbestanddeel niet door oplegging van een primitieve aanslag of een navorderingsaanslag is betrokken in de heffing van inkomstenbelasting. Naheffing is echter niet toegestaan wanneer artikel 16, lid 1, AWR aan navordering in de weg staat. Bewijslast terzake rust op de werkgever.

Hoge Raad, 6 oktober 1999 (BNB 2000/29*, nr. 34 592), ECLI:NL:HR:1999:AA2913, Het IB 47-arrest 438

Loonbelasting kan niet meer worden nageheven als het desbetreffende loonbestanddeel in de sfeer van de inkomstenbelasting niet meer in een aanslag of een navorderingsaanslag kan worden begrepen. Deze regel is bedoeld om te voorkomen dat indien door een ambtelijk verzuim bij de heffing van de inkomstenbelasting een loonbestanddeel niet meer in de heffing van de inkomstenbelasting kan worden betrokken, de belastingdienst dit langs een omweg zou kunnen herstellen door alsnog aan de werknemer of aan de inhoudingsplichtige een naheffingsaanslag in de loonbelasting op te leggen. Deze regel geldt echter niet voor gevallen waarin bij een juiste wetstoepassing geen aanslag in de inkomstenbelasting had kunnen worden opgelegd.

Hoge Raad, 9 januari 2004 (BNB 2004/124c*, nr. 37 532), ECLI:NL:HR:2004:AH8931, Het snijlijn-arrest 440

Indien de inspecteur er voor kiest ten aanzien van bepaalde werknemers te volstaan met naheffing bij de werkgever die dat nageheven bedrag niet zal verhalen, en van andere werknemers inkomstenbelasting te heffen, dient, in de eerste plaats te worden gezien of verhaal rechtens en feitelijk mogelijk is. Is verhaal mogelijk maar besluit de werkgever daarvan af te zien, dan is de ongelijkheid in behandeling die ontstaat doordat de belasting niet wordt verhaald een gevolg van de keuze van de werkgever om af te zien van verhaal, zodat zij niet aan de belastingadministratie kan worden toegerekend. Is evenwel aan de inspecteur bij het opleggen van de (navorderings)aanslagen in de inkomstenbelasting reeds bekend dat de werkgever heeft besloten de nageheven loonbelasting op geen van de betrokken werknemers te verhalen, dan is het verschil in behandeling doordat sommige werknemers wel maar andere niet in de inkomstenbelasting worden betrokken, weer wel toe te rekenen aan de belastingadministratie en is het aan de inspecteur om de ongelijkheid in behandeling te verklaren.

Hoge Raad, 8 december 2006 (BNB 2007/82c*, nr. 41 160), ECLI:NL:HR:2006:AW2181, Het Polen-arrest 453

Wanneer loonbelasting wel is ingehouden door de werkgever, maar niet afgedragen is naheffing met toepassing van eindheffing toegestaan. Toepassing van het anoniementarief in plaats van het tabeltarief is ook toegestaan, mits er sprake is van in artikel 26b geregelde gevallen. Een verzoek om toepassing van eindheffing achterwege te laten kan nog worden gedaan in de beroepsfase, tenzij reeds ten tijde van de uitbetaling van het loon de mogelijkheid van verhaal feitelijk of rechtens niet bestond.

Hoge Raad, 10 april 2009 (BNB 2009/195c*, nr. 08/01345), ECLI:NL:HR:2009:BG4142, Het directeur-arrest 466

Indien een inspecteur het verschil tussen het bedrag aan loonheffing dat door een inhoudingsplichtige is ingehouden en het bedrag aan loonheffing dat door die inhoudingsplichtige is afgedragen naheft, moet het ervoor worden gehouden dat de inspecteur heeft besloten het zogenoemde eindheffingsregime niet toe te passen. Wanneer in dit geval de ingehouden loonbelasting verrekend is met de aanslag inkomstenbelasting die aan de werknemer is opgelegd, vormt de heffing van inkomstenbelasting over het loon geen belemmering voor naheffing van het verschil tussen het ingehouden en afgedragen bedrag aan loonheffing bij de inhoudingsplichtige.

- Hoge Raad**, 4 mei 2012 (BNB 2012/260*, nr. 11/01964), ECLI:NL:HR:2012:BW4754, Het correctiebericht-arrest 475
Wanneer geen bezwaar is gemaakt geldt in beginsel dat de verschuldigdheid van het op aangifte afgedragen bedrag definitief is komen vast te staan na ommekomst van de wettelijke bezwaartermijn. Het correctiebericht vormt geen uitzondering op deze regel.
- Hoge Raad**, 1 februari 2013 (BNB 2013/128*, nr. 12/02512, ECLI:NL:HR:2013:BZ0194, Het chauffeurs-arrest 477
Een inhoudingsplichtige is verplicht tot afdracht van de loonheffingen die hij in een tijdvak heeft ingehouden, ook indien die inhouding ten onrechte of tot een te hoog bedrag heeft plaatsgevonden.
- Hoge Raad**, 30 januari 2015 (BNB 2015/69*, nr. 14/03580), ECLI:NL:HR:2015:142, Het pseudo-eindheffing-arrest 479
Bezwaar tegen niet afgedragen loonbelasting is niet-ontvankelijk.

HOOFDSTUK 6. TARIEF

- Hoge Raad**, 19 juni 2009 (BNB 2009/231c*, nr. 08/01602), ECLI:NL:HR:2009:BG5387, Het gevel-arrest 482
De indeling van een werkgever in een sector dient plaats te vinden naar aard van de verrichte werkzaamheden en op basis van de functie die de (onderneming van de) werkgever in het maatschappelijk verkeer vervult.
- Hoge Raad**, 17 juni 2011 (BNB 2011/235c, nr. 10/00794), ECLI:NL:PHR:2011:BO6755, Het uitzendbedrijf-arrest 493
Het ter beschikking stellen van personeel aan onderdelen van het eigen concern kan worden aangemerkt als het ter beschikking stellen van personeel aan derden in de zin van artikel 7:690 BW.
- Hoge Raad**, 9 januari 2015 (BNB 2015/88c*, nr. 14/00986), ECLI:NL:HR:2015:33, Het uitzendbureau-arrest 511
Voor de sectorindeling van uitzendbureaus is niet de aard van de werkzaamheden, maar de aard van de met de werknemers gesloten arbeidsovereenkomsten bepalend.
- Hoge Raad**, 4 november 2016 (BNB 2017/43c*, nr. 15/04497), ECLI:NL:HR:2016:2496, Het payroll-arrest 514
Voor bestaan uitzendovereenkomst is geen allocatiefunctie vereist.

HOOFDSTUK 7. AANSPRAKELIJKHEID

- Hoge Raad**, 15 oktober 1986 (BNB 1987/43c*, nr. 23 830), ECLI:NL:HR:1986:AS8673, Het eigenbouwer I-arrest 518
*Onder het begrip “aannemer” valt ook degene die zich verbindt werken van stoffelijke aard uit te voeren, maar deze uitvoering aan anderen pleegt uit te besteden en, gezien de aard en inrichting van zijn bedrijf, niet in staat is die uitvoering zelf ter hand te nemen.
Een werk wordt “in de normale uitoefening van het bedrijf” door de belastingplichtige uitgevoerd indien die belastingplichtige van het tot stand brengen van zodanige werken zijn bedrijf maakt. Daartoe is niet vereist dat hij die werken ook zelf geheel of gedeeltelijk feitelijk uitvoert of kan uitvoeren. Voldoende is dat de algehele leiding bij het tot stand brengen van de werken bij hem berust.*
- Hoge Raad**, 29 augustus 1990 (BNB 1990/301, nr. 26 638), ECLI:NL:HR:1990:ZC4370, Het eigenbouwer II-arrest. 527
De enkele mogelijkheid om bepaalde werken in het bedrijf van de ondernemer of onder diens leiding uit te voeren is onvoldoende om te kunnen oordelen dat de ondernemer van het tot stand brengen van die werken zijn bedrijf maakt. Evenmin kan dit worden gezegd van het uitvoeren van werkzaamheden

- die betrekking hebben op het vervaardigen, onderhouden of herstellen van bedrijfsmiddelen indien deze handelingen overigens in de normale bedrijfsuitoefening niet plegen te geschieden.*
- Hoge Raad**, 7 juni 1996 (V-N 1996/2494, nr. 15 971), ECLI:NL:HR:1996:ZC2096, Het drankenhandel-arrest 530
Van kennelijk onbehoorlijk bestuur kan slechts worden gesproken als geen redelijk denkend bestuurder - onder dezelfde omstandigheden - aldus gehandeld zou hebben.
- Hoge Raad**, 19 april 2000 (BNB 2000/224c*, nr. 34 184), ECLI:NL:HR:2000:AA5538, Het buizen-arrest 533
Artikel 32c, 34 en 35 van de Invorderingswet 1990 heeft geen extraterritoriale werking in die zin dat een in het buitenland gevestigde aannemer respectievelijk inlener niet aansprakelijk gesteld kan worden voor de door een onderaannemer respectievelijk uitlener verschuldigde loonbelasting terzake van door zijn werknemers in het buitenland verrichte werkzaamheden.
- Hoge Raad**, 2 november 2001 (V-N 2001/60.28, nr. C00/004HR), ECLI:NL:HR:2001:AB2733, Het Inpromar-arrest 539
Hoofdelijke aansprakelijkheid brengt met zich mee dat de schuldeiser vrij is in de keuze alle dan wel slechts één of sommige van de hoofdelijke schuldenaren tot betaling van de gehele schuld aan te spreken. De ontvanger is daarbij wel gebonden aan algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Bij de beantwoording van de vraag of deze in acht zijn genomen, dient onderscheid te worden gemaakt tussen de aansprakelijkstelling en de daarop volgende stappen. Uiteenlopende verhaalsmogelijkheden zullen al spoedig voldoende grond opleveren om niet alle bestuurders te dagvaarden.
- Hoge Raad**, 19 december 2008 (BNB 2009/76c*, nr. 43 622), ECLI:NL:HR:2008:BC2566, Het unitbouw-arrest 542
De ontvanger mag bij het verlenen van uitstel van betaling niet met minder zekerheden genoegen nemen dan hij zou hebben verlangd indien de wet hem niet de mogelijkheid zou hebben geboden de inleners aan te spreken. Indien in strijd met deze regel uitstel van betaling wordt verleend aan een uitlener/onderaannemer, kan een inlener/aannemer niet aansprakelijk worden gesteld voor de desbetreffende belastingschuld voor zover zekerheid had kunnen worden verschaft. Indien het in strijd met voormelde regel verleend zijn van uitstel van betaling heeft geleid tot de afgifte door de Ontvanger van verklaringen betalingsgedrag, en de inlener/aannemer te goeder trouw afgaande op die verklaringen werknemers heeft ingeleend of is blijven inlenen, kan de Ontvanger de inlener/aannemer niet aansprakelijk houden voor een andere naheffingsaanslag voor zover daarin is begrepen loonbelasting die voortvloeit uit dat inlenen. Een inlener/aannemer is niet te goeder trouw indien de verklaring niet van recente datum is.
- Hoge Raad**, 11 mei 2012 (BNB 2012/184*, nr. 11/02289), ECLI:NL:HR:2012:BW5403, Het vereffenings-arrest 562
Aansprakelijkstelling niet meer bestaande rechtspersoon mogelijk.
- Hoge Raad**, 22 maart 2013 (BNB 2013/143*, nr. 11/05644), ECLI:NL:HR:2013:BZ5048, Het ingenieurs-arrest 564
Onder aansprakelijkstelling valt ook gebruteerde loonbelasting.
- Hoge Raad**, 20 maart 2015 (BNB 2015/116c*, nr. 13/04344), ECLI:NL:HR:2015:644, Het aansprakelijkstellersarrest 567
Er is geen plaats voor een aansprakelijkstelling op de voet van artikel 38 Invorderingswet in een geval waarin de werknemer de loonheffing daadwerkelijk heeft gedragen, hetzij door inhouding op het loon, hetzij doordat de werkgever niet-ingehouden loonheffing later alsnog op de werknemer heeft verhaald, al dan niet door middel van verrekening met een schuld aan zijn werknemer.